

stipulari. *uerb. tr., dep.* **FORMA** stipulare SYMM Epist 1.11.2. sponsonem meam stipulat adfectio. ISID Orig 10.258. stipulare enim promittere est, ex uerbis iurispe-
ritorum. **ETYM** *stipula* VARRO Ling 5.182. Id apparet, quod ut tum institutum etiam
nunc diis cum thesauris asses dant stipem dicunt, et qui pecuniam alligat, stipulari
et restipulari. PAUL FEST 379.5. Stipem esse nummum signatum testimonio est et de
eo, quod datur in stipendium militi, et cum spondetur pecunia, quod stipulari dici-
tur. EUTYCH. *stipula stipulor stipularis. Varro et Paulus a stips prouere putabant.* **DLAT**
stipulatio, stipulator, stipulatus, stipulus; adstipulari, adstipulator, adstipulatio,
adstipulatus; instipulari; restipulari, restipulatio. [**FREQ** humilis 52 ^{indicia} 3,8 ^{/d.c.m.} 201
PLAUT] *uocabulum scriptis litterariis, praecipue exponendo, aptum, saepius prosa, omnibus
usibus; et technicis ad iuris prudentiam pertinentibus apparet sine sensu proprio; inde ab
ininitis inuenitur, saec. I-II usitatius, postea declinans.*

VARIATIO OPERUM		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
	argumentalis	5	1
	dramatica	3	6,9
	exponens	36	13
	narratiua	7	1,4
DIACHRONICA	III-II aec.	3	7,5
	I aec.	8	2,9
	I-II ec.	39	10
	III-V ec.	2	0,4
DIAPHASICA	docta	6	2,9
	media	43	3,8
	quotidiana	3	7,1
DIASTRATICA	litteraria	47	5
	technica	5	2,1
MODUS	prosa	48	4,8
	uersu	4	2,2

¶ **a** *pecuniae contractum spondere per uerba factum - concertar un contrato verbal se-
gún ciertas condiciones, habitualmente en relación con el dinero, comprometerse formal-
mente, concertar, pactar o estipular de forma verbal* [**HYPER** spondere **SIM** instipulari,
pacisci^b **DOM** *sine dolo pure; pactionis formulae particulatim expressae* nominatim] 201
PLAUT Cist 375. Me respondere postulas? iniurium est. stipulari semper me ultro
oportet a iuris, eum quaestum facio, nil iuris promittere. 76 CIC Q. Rosc 14. Haec pec-
unia necesse est aut data aut expensa lata aut stipulata sit. 100-200 Ps QUINT Decl
12.25. solent enim negotiatores praeter haec aperta pretia priuatum aliquid ac pro-
prium stipulari, utique cum alienam rem uendunt. 160 GAIUS 4.134. formulae de iure
quaeritur, id est, cui dari oporteat; et sane domino dari oportet, quod seruus sti-
pulator. 210-213 TERT Anim 50.2. Hoc stipulata est dei uox, hoc spondit omne
quod nascitur. PAUL FEST 297. cum spondetur pecunia, quod stipulari dicitur.
GLOSS 5.41. stipulari ... promittere est ex uerbis iuris peritorum.

et certe per uerba complebatur - que el contrato tenía carácter verbal es seguro 160
GAIUS 3.105. Mutum neque stipulari neque promittere posse palam est. idem etiam
in surdo receptum est; quia et is, qui stipulatur, uerba promittentis, et qui promit-
tit, uerba stipulantis exaudire debet.

(\neg stipulus) *legitimi usus origo a ritu impertiendae stipulae inter duas partes fortasse
prouenerat, caulis sancti quod sagmen nominabatur - es posible que el origen de los usos
legales, que harían provenir esta palabra ciertamente de stipula, se debieran a la costum-
bre de compartir las dos partes contratantes un tallo de hierba sagrado y denominado sag-
men* 29-9 LIV 1.24.4. Fetialis regem Tullum ita rogauit: «Iubesne me, rex, cum patre
patrato populi Albani foedus ferire?» Iubente rege, «Sagmina» inquit «te, rex, pos-
co.» Rex ait: «Pura tollito.» Fetialis ex arce graminis herbam puram attulit. PAUL
FEST 424.24. sagmina uocantur uerbenae, i. e. herbae purae, quia ex loco sanc-
to arcebantur a consule pratoreue, legatis proficiscentibus. ISID Orig 5.24.30. Dicta
autem stipulatio ab stipula. ueteres enim, quando sibi aliquid promittebant, stipu-
lam tenentes frangebant, quam iterum iungentes sponsones suas agnoscebant
[siue quod stipulum iuxta Paulum iuridicum firmum appellauerunt].

*huius contractus petitioni per spondere seu promittere respondebatur - a la proposi-
ción de realizar tal acuerdo, se contestaba con spondere o promittere* 160 GAIUS 3.112. si
uerbi gratia ego ita stipulatus sim: dari spondes? ille sic adstipulari potest: idem fi-
de tua promittis? uel: idem fide iubes?

de interrogare ambigitur, nullis indiciis praeter grammaticorum et glossarum appa-
rentibus PAUL FEST 424.24. ἐπερωτῶ stipulor. PRISC Inst 0275. frequentissime tamen
stipulor abs te pro interrogo te dicimus ... inuenitur tamen etiam in passiuua signifi-
catione similiter dictum stipulor abs te pro interrogor abs te. Suetonius in IIII Pra-
torum: «minor uiginti quinque annorum stipulari non potest» passiuue dixit. **GLOSS**
2.306.49. ἐπερωτῶ consulto interrogo stipulo. 2.306.50. ἐπερωτῶμαι promitto spon-
deo stipulor. 5.579.44. stipulor abs te pro interrogo te.

b *promittendo confirmare - garantizar o asegurar* [**HYPER** confirmare] 37 VARRO Rus
2.5.11. secuntur lanii, qui ad cultrum bouem emunt; qui ad altaria, hostiae sani-
tatem non solent stipulari. 375 SYMM Epist 1.11.2. Sponsonem meam stipulat ad-
fectio.